

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

9.3.2006

B6-0161/06

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

arutelu lõpul nõukogu ja komisjoni avalduste kohta

vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 2

Esitaja(d): Francis Wurtz, Ilda Figueiredo ja Helmuth Markov

fraktsiooni GUE/NGL nimel

Panus Euroopa Ülemkogu 2006. aasta kevadisele kohtumisele seoses Lissaboni strateegiaga

Panus Euroopa Ülemkogu 2006. aasta kevadisele kohtumisele seoses Lissaboni strateegiaga

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 9. märtsi 2005. aasta resolutsiooni Lissaboni strateegia vahehindamise kohta¹;
- võttes arvesse komisjoni 12. aprilli 2005. aasta teatist majanduskasvu ja töökohtade loomise komplekssete suuniste (2005–2008) (KOM(2005)0141) kohta;
- võttes arvesse komisjoni 20. juuli 2005. aasta teatist pealkirjaga "Majanduskasvu ja töökohtade loomise kompleksed suunised: ühenduse Lissaboni programm" (KOM(2005)0330);
- võttes arvesse liikmesriikide esitatud 25 riiklikku Lissaboni reformikava;
- võttes arvesse komisjoni 25. jaanuari 2006. aasta teatist „Iga-aastane arenguaruanne“;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu eesistuja lõppjärelduisi: 2000. aasta märts, 2001. aasta märts, 2005. aasta märts ja 2005. aasta oktoober;
- võttes arvesse kodukorra artikli 103 lõiget 2,

Üldised teemad - majanduslikud, sotsiaalsed ja keskkonnavaatlused

1. kahetseb, et Lissaboni strateegia taaselustamine, milles lepiti kokku eelmise aasta kevadisel Euroopa Ülemkogu kohtumisel, on üheselt keskendunud "konkurentsivõimele", "majanduse struktuuri ümberkorraldamisele" ning "ettevõtlusele", andes märku uusliberaalsest suunast, mis ohustab sotsiaalset dimensiooni ning eirab ELi erinevate liikmesriikide majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnaalaseid probleeme; rõhutab, et kõnealused prioriteedid on lõimitud liikmesriikide konkreetsetesse reformiprogrammidesse, motiveerides liikmesriikide reforme riigihangete, kommunaalettevõtete, tööturgude ning sotsiaalkindlustussüsteemi valdkonnas;
2. 2000. a märtsis toimunud Euroopa Ülemkogul määratletud Lissaboni strateegia, millel oli Euroopa kahe peamise tööandjate organisatsiooni – UNICE (Euroopa Tööandjate Föderatsioon) ja ERT – selge toetus, on olnud Euroopa Liidu peamine vahend kommunaalettevõtete liberaliseerimise ja erastamise edendamisel, tööturu paindlikkuse ja kohanemisevõime edendamisel, ning mõõdukamate palkade ja sotsiaalkindlustuse, sealhulgas pensionite ja tervishoiu valdkonna avamisel erasektorile;
3. märgib murega, et alates 2000. aastast on Euroopa Liidu nuhtluseks olnud aeglane majandus- ja tööhõivekasv, kasumlikkuse kandumine töötajatelt tööandjatele, jätkuvalt

¹ ELT C 320E, 15.12.2005, lk 164.

kõrge töötuse tase, vaesus, sotsiaalne tõrjutus, kummalistes tingimustes tehtav töö ning sissetulekute ebavõrdsus; märgib, et kasumiosa SKTst on euroalal lähenemas viimase 25 aasta kõrgeimale tasemele, samas kui töötasu osa on aastakümneelt aastakümnele vähenenud;

4. rõhutab, et Lissaboni strateegia eesmärgid – majanduskasvu suurenemine keskmiselt 3%, täistööhõive saavutamine, luues 20 miljonit uut töökohta, teadus- ja arendustegevuse kulutuste suurendamine 3%ni ühenduse SKTst – on suuresti saavutamata; märgib, et vastavalt komisjoni andmetele on majanduskasv olnud keskmiselt pool seatud eesmärgist, töökohtade loomisel on saavutatud veerand eesmärgist (arvestamata loodud töökohtade kvaliteeti ning olemasolevat töötuse taset, mis ulatub peaaegu 20 miljonini) ning kulutused teadus- ja arendustegevusele on olnud vähem kui 2% SKTst;
5. rõhutab, et käimasolev turgude liberaliseerimise ning kommunaalteenuste erastamise protsess ei ole kaasa toonud märkimisväärset edasiminekut hindade, teenuste kvaliteedi või riiklike kulutuste osas; märgib, et vastupidiselt on tarbijate ja kasutajate ühendused täheldanud hindade kasvu, teenuste kvaliteedi langust ning nende maksumuse tõusu; märgib, et liberaliseerimine on kaasa toonud töökohtade vähenemise vastavates sektorites ning eramonopolide tekke, mis seab ohtu töötajate ja tarbijate õigused;
6. on seisukohal, et ELi rahandus- ja maksupoliitika on toonud kaasa negatiivseid tagajärgi majanduse ja tööhõive kasvule, ning juhib tähelepanu vajadusele luua rahandus- ja maksupoliitika, mis aitab kaasa majanduskasvu tugevdamisele ja töötusega võitlemisele;
7. avaldab kahetsust seoses 2005. aasta detsembris Euroopa Ülemkogul saavutatud kokkuleppega finantsperspektiivi 2007–2013 alal, eriti seoses vähendamistega struktuurifondide vallas (0,41%lt ELi RKTst 0,37%ni) ning sotsiaal-, keskkonna-, teadusuuringute-, kultuuri ja haridusprogrammides;
8. arvab, et 1,045% ELi RKTst on ebapiisav ning rõhutab, et finantsperspektiiv 2007–2013 peab kaasa tooma ELi eelarve suurenemise, et tulla toime sotsiaalsete, majanduslike ning keskkonna-alaste väljakutsetega, mis seisavad laienenud ning ühtekuuluvussooviga ELi ees;
9. rõhutab, et EL vajab makromajanduslikku raamistikku, mis toetaks säästvat arengut, tugevdatud keskkonnahoidlikku sisenõudlust ning õigustega tagatud täistööhõivet ja majanduslikku ühtekuuluvust; seetõttu palub liikmesriike ja liitu nõustuda Euroopa ühtse investeerimisstrateegiaga, luues "ELi investeerimisprogrammi säästvaks arenguks ja tööhõiveks", mis hõlmaks vähemalt 1% ELi SKTst ning mida täiendaksid liikmesriigid;
10. nõuab ELi ja liikmesriikide kombineeritud ja koordineeritud laienevat eelarvepoliitikat, mille eesmärk on sisenõudluse, riiklike investeringute, teadusuuringute ja hariduse edendamine ning inimressursside arendamine ning mis põhineb:
 - i) Euroopa Keskpanga rahapoliitika lõdvendamisel, mis põhineb demokraatlikul kontrollil ning majanduslikul ja sotsiaalsel huvil ja viiakse sisse samaaegselt muutusega peamises eesmärgis – hindade stabiilsuses;
 - ii) stabiilsuse ja kasvu pakti tühistamisel;

11. tuletab meelde järkjärgulise palgapoliitika olulisust sisenõudluse suurendamisel, sotsiaalse kaasamise edendamisel ning võitluses sissetulekute ebavõrdsusega; kahetseb, et mõõdukamad palgad on jätkuvalt komplekssete suuniste üks eesmärk;
12. nõuab Lissaboni strateegia asendamist "Euroopa solidaarsuse ja säästva arengu strateegiaga", mis keskenduks ELi majanduse, sotsiaal- ja keskkonnapoliitika tugevustele ning edendaks investeerimist:
- i) teadustegevusse ja innovatsiooni, töökvaliteeti ning erialase ettevalmistuse parandamise, et saavutada kõrgelt koolitatud ja haritud tööjõud;
 - ii) üldisesse ja tööstust toetavasse infrastruktuuri;
 - iii) avalikesse teenustesse nende kvaliteedi parandamise eesmärgil;
 - iv) keskkonnakaitsesse ja ökotehnoloogiasse;
 - v) töö-, sotsiaal-, keskkonna- ja ohutusstandarditesse, et saavutada kõrgeimateks standarditeks vajalik kooskõla;
 - vi) sotsiaalmajandusse;
13. leiab, et keskkonnapoliitikas peitub majanduslik võimalus luua suures ulatuses otseseid ja kaudseid töökohti, juhul kui innovatsiooni- ja tööstuspoliitika keskendub säästva arengu edendamisele;

Riiklike reformiprogrammide ja iga-aastase arenguaruande hindamine seoses 2006. a kevadise Euroopa Ülemkogu kohtumisega

14. rõhutab, et ühenduse Lissaboni programm ja riiklikud reformiprogrammid ülevaadatud Lissaboni strateegia raames on vahendid, mille abil saab põhjendada ja käivitada samad struktuurireformid kõikides liikmesriikides, sealhulgas tööturu ja sotsiaalse kindlustusega seotud reformid, millel on tõsised majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed ning, mida tugevdavad ühtsed suunised ning stabiilsuse ja kasvu pakt;
15. võtab teadmiseks komisjoni iga-aastase arenguaruande ning kahetseb komisjoni põhiprioriteetide erapoolikust avatud äripotentsiaali ja erainvesteeringute suhtes:
- i) õigustades sotsiaalkindlustuse edasist erastamist, sotsiaalse kasu vähendamist ning kohustusliku ja kehtiva pensioniea tõstmist;
 - ii) nõudes tööturu paindlikkuse suurendamist "flexicurity" (paindlikkuse ja turvalisuse) kontseptsiooni kaudu võrdselt "töölase konkurentsivõime" mõistega;
 - iii) sidudes teadusuuringutesse ja haridusse tehtavad investeeringud vabaturu muutliku olukorraga ning seeläbi õigustades teadmiste ja teadusuuringute tulutoovust;
 - iv) nõudes energiaturgude liberaliseerimist ning seades prioriteediks teenuste siseturu lõpuleviimise;

16. avaldab kahetsust seoses komisjoni nn "flexicurity" kontseptsiooniga (piisavalt paindlike töölepingute sidumine tööturu poliitikaga, mis toetab üleminekut ühelt töölt teisele); leiab, et kõnealune kontseptsioon on paralleelne "töölase konkurentsivõime" mõistega, millega töö saamise kohustus lasub töötajal; rõhutab, et mõlemad kontseptsioonid soodustavad tööjõu vabastamist ning koondamise liberaliseerimist, ohustades sotsiaalset ühtekuuluvust ning töökvaliteeti;
17. on sügavalt mures, et jätkusuutlikke pensione käsitlevad teise põlvkonna riiklike strateegiaprogrammide peamised suunised toetavad hoolekande erastamist, pensioniea tõstmist ning soodustuste vähendamist; avaldab kahetsust, et komisjon nõuab jätkuvalt sotsiaalkaitse süsteemi nn moderniseerimist;
18. leiab, et ei ole õigustatud komisjoni ja nõukogu surve Lissaboni strateegia kaudu veelgi lõhkuda/erastada erapensionisammast ning tõsta kehtivat kohustuslikku pensioniiga; lükkab tagasi kõik katsed tõsta kohustuslikku pensionile minemise vanust;
19. kahetseb, et eelmisel aastal komisjoni esitatud ELi kaheksast põhimeetmest on prioriteetsed teenuste siseturu lõpuleviimine ning Bolkensteini direktiivi heakskiitmine; kordab oma otsust võtta arvesse teenuste sektori majanduslikku tähtsust Euroopa majandusele ja töökohtade loomisele, kuid on seisukohal, et teenuste liberaliseerimine soodustab tööjõu vabastamist, sotsiaalset ja keskkonnaalast dumpingut ning ohustab avalikke teenuseid, töökohti ning sotsiaalseid ja tarbijaõigusi; lükkab tagasi Bolkensteini direktiivi ja palub Euroopa Komisjonil võtta tagasi siseturu teenuseid käsitleva direktiivi ettepanek;
20. rõhutab, et paindliku tööturu ja juhutööde edendamise ning töökvaliteedi edendamise vajaduse vahel on vasturääkivus; märgib, et tööturu reformidele on järgnenud tootlikkuse vähenemine; kutsus komisjoni üles koostama teatist, mis käsitleb seoseid töökvaliteedi ja tootlikkuse vahel;
21. juhib tähelepanu töötajate, tarbijate ja avalike teenuste kasutajate tugevale vastuseisule käimasoleva liberaliseerimisprotsessi, tööturu ja sotsiaalkindlustuse reformi suhtes ning kutsus kevadist Euroopa Ülemkogu sellega arvestama ning kaasama ametiühingute, tarbijaorganisatsioonide ning avalike teenuste kasutajate ettepanekuid;
22. kahetseb, et komisjon on oma teatises ning 2005. aasta kevadraportis täielikult kõrvale jätnud sotsiaalmeetmete kava, eelkõige sotsiaalse kaasamise strateegia võitluses vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega;
23. kahetseb, et enamus riiklike reformiprogramme ei kajasta sotsiaalse kaasatuse strateegiat, vaatamata sellele, et tegemist on sotsiaalmeetmete kava ja 2000. a kehtestatud Lissaboni strateegia ühe sambaga; märgib, et 72 miljonit inimest laienenud ELis ohustab vaesus; kutsus kevadist Euroopa Ülemkogu seadma eesmärgiks vähendada ELi vaesustaset aastaks 2010 poole võrra ning sissetulekute ebavõrdsuse taset vastavalt S80/S20 näitajale samuti poole võrra;
24. kahetseb, et enamus riiklike reformiprogramme keskendub ainult mõistele "rohkem" töökohti, jättes kõrvale mõiste "paremad" töökohad, mis on probleemi teine tahk; rõhutab, et töökvaliteedi edendamise probleemile ei ole iga-aastases arenguaruandes või riiklikes reformiprogrammides piisavalt tähelepanu pööratud ning leiab, et töökvaliteet peaks

kujunema ELi prioriteediks kuna see on tihedalt seotud elukvaliteedi, sotsiaalse kaasamise ja tootlikkusega; kutsub kevadist Euroopa Ülemkogu seadma eesmärgiks, et pooled ELi tähtajalise lepinguga töötajatest saaksid 2010. aastaks tähtajatu lepingu;

25. tunnustab avalike teenuste ja nende võimaldamise tähtsust sotsiaalse, majandusliku ja piirkondliku ühtekuuluvuse edendamisel Euroopa Liidus; kritiseerib tugevalt moonutusi riigi kui üldhuviteenuste pakkuja suhtes ja nõuab, et riiklikud kaubad paigutatakse riikliku sektori juhtimise alla;
26. rõhutab, et EL peaks seadma eesmärgiks tööaja vähendamise palka vähendamata, et luua uusi töökohti ja suurendada tootlikkust; kutsub komisjoni üles võtma tagasi tööaja direktiivi muutmise ettepanek;
27. arvab, et praegused kulutasuvusekspertiisid või "parema õigusloome" algatuse käigus pakutud "konkurentsivõime" hindamised soosivad ettevõtete huve ning nende peamine eesmärk on konkurentsi või ettevõtte kasumlikkust ohustavate õigusaktide tagasivõtmine; leiab, et mõjuhinnangud ei peaks kahtluse alla seadma olemasolevate või ettepanud õigusaktide algseid eesmärke, sealhulgas töötajate kaitset, sotsiaalseid, keskkonnaalaseid ja tarbija õigusi;

Solidaarsuse ja sotsiaalmeetmete kava suunas

28. rõhutab, et Lissaboni strateegia peab muudatuste laia koalitsiooni loomiseks püüdma pigem hoolekandesüsteeme parandada kui neid nõrgestada (seadmata ohtu põhiõigust saada toetust pensioni, haiguse ja töötuse korral või kasutada omandatud õigusi ja soodustusi) ning peab püüdma edendada tööturgu, mis seab prioriteediks töökvaliteedi ja toodetud kasumi õiglase ümberjaotamise ning ei avalda negatiivset survet sotsiaalsetele ja keskkonnastandarditele;
29. rõhutab, et parim viis sotsiaalkindlustuse jätkusuutlikkuse tagamiseks on täieliku tööhõive saavutamine koos sellega kaasnevate õigustega, progressiivne palgapoliitika, võõrtöötajate täielik integratsioon/legaliseerimine, võrdsem sissetulekute jaotamine, piisav tootlikkuse kasv ning koordineeritud võitlus deklareerimata tööga; peab oluliseks tagada ja suurendada tööandjate sissemakseid sotsiaalkindlustusse; rõhutab vajadust leida riiklike sotsiaalkindlustusskeemide rahastamiseks uusi vahendeid, näiteks erimaksud kapitalituru tehingutele või äriühingute lisandväärtusel põhinevatele vahenditele;
30. rõhutab uue sotsiaalpoliitika kava tähtsust, mille eesmärgid peaksid olema järgmised:
 - i) integreeritud ja ühtse ühiskonna arendamine, mis eeldab stabiilset tööhõivet ja töötajate õiguste järgimist soosivaid meetmeid;
 - ii) sugupoolte võrdõiguslikkusel põhineva ühiskonna edendamine ja diskrimineerimise kõikide avaldumisvormide vastu võitlemine;
 - iii) loodud jõukuse jaotumine kõikide heaolu suurendamiseks, mis eeldab riiklikke üldiseid hoolekandesüsteeme ja kõikidele tagatud juurdepääsu kvaliteetsetele avalikele teenustele, sealhulgas tervishoiule, haridusele ja elamispiinnale;

- iv) sotsiaalpoliitika, mis arvestab kõikide ühiskonna rühmadega;
 - v) osalusdemokraatia kui osa sotsiaal- ja tööhõivepoliitika erinevatest valdkondadest;
31. märgib vajadust tagada nii noortele kui eakatele tõhusam hariduslik ja sotsiaalne infrastruktuur, sealhulgas rohkem võimalusi elukestvaks õppeks, taskukohaseks lapsehoolduseks, õendusabiks ja eakate hooldamiseks; tuletab liikmesriikidele meelde 2002. aasta Barcelona tippkohtumisel võetud kohustust, et aastal 2010 võimaldavad nad päevahoiukohti rohkem kui 33%-le alla kolmeaastastest lastest ja 90%-le lastest alates kolmandast eluaastast kuni kooliminekueni;
32. rõhutab, et on vaja poliitikat, mille abil saavutada naiste ja meeste võrdõiguslikkus (nt võrdne töötasu, lapsehoolduspuhkus, juurdepääs kvaliteetsele tööhõivele), luua paremad võimalused töö- ja eraelu ühendamiseks, sealhulgas erinevatel tööelu etappidel, ning parandada ülalpeetavatele hariduse ja hooldamise võimaldamisega seotud infrastruktuuri kvantiteeti ja kvaliteeti;
33. rõhutab, et võrdõiguslikkuse edendamiseks ja diskrimineerimisega võitlemiseks on vaja meetmeid, eelkõige uute õigusloomega seotud algatuste kaudu, mille eesmärgiks on kohaldada asutamislepingu artiklit 13 naiste, sisserändajate ja puudega inimeste õiguste valdkonnas; samuti juhib tähelepanu vajadusele tugevdada sidet Euroopa Sotsiaalfondi ning riiklike tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse tegevuskavade vahel, et pakkuda viimastele vajalikku rahalist toetust ja tagada riiklikele parlamentidele, selles valdkonnas tegelevatele valitsusvälistele organisatsioonidele ja tööturu osalistele võimalus tõeliselt osaleda;
34. tuletab meelde komisjoni strateegiat uute tööhõiveallikate kohta, eelkõige edendades kohalikke ühendusepõhiseid teenuseid, sotsiaalteenuseid, isikuteenuseid, kultuuriteenuseid ja keskkonnaalaseid elukutseid; arvab, et kõnealune strateegia peaks samuti keskenduma loodavate töökohtade kvaliteedile, et tulemuseks ei oleks nn minitöökohtade teke;
35. arvab, et sisserändepoliitika peaks edendama ümberasujate edukat majanduslikku ja sotsiaalset integratsiooni, mis aitaks samuti kaasa sotsiaalkindlustuse jätkusuutlikkusele; on arvamusel, et tõhus sisserändepoliitika sõltub ka täielikku integratsiooni eesmärgiks seadva laiaulatusliku ja ennetava strateegia rakendamisest, mis hõlmaks sotsiaalseid, majanduslikke ja kodanikke puudutavaid meetmeid;

Jätkuv investeerimine teadustegevusse, haridusse ja innovatsiooni

36. usub, et keskkonna-alased uuendused ning teadus- ja arendustegevus on säästva arengu üldpoliitika saavutamisel olulised ning aitavad kaasa jõukuse ja töökohtade tekkele; rõhutab selles osas riiklikult rahastatavate alus- ja rakendusuringute tähtsust;
37. rõhutab, et arengut stimuleeriv makromajanduspoliitika peab olema suunatud keskkonna-alaste uuenduste edendamisele, sest säästev areng on võimalik ainult juhul, kui kasvavat nõudlust ja majanduskasvu on võimalik siduda energia ja toorainete kasutamise suuremahulise vähendamisega;
38. arvab, et teadus- ja arendustegevuse investeeringud peaksid olema suunatud elukvaliteedi

parandamisele ja säästva arengu edendamisele ning et seitsmes teadusuuringute raamprogramm (2007–2013) peaks keskenduma sotsiaalteadustele, infotehnoloogiale (sh vaba ja avatud tarkvara), ennetavale ja riiklikule tervishoiule, toidu ohutusele, kemikaalide kontrollimisele, keskkonnasäästlikule tehnoloogiale, säästliku arenguga seotud meetmetele nagu taastuv energia ning keskkonnasõbralikele põllumajandusvormidele nagu mahepõllumajandus;

39. usub, et EL peaks neid strateegilisi prioriteete ellu viima suurendades oma uuendus- ja teadustegevuse suutlikkust ning avaldab sellega seoses kahetsust selle üle, et Euroopa Ülemkogu vähendas detsembris oma finantsperspektiivi (2007–2013) käsitlevas ettepanekus sellele valdkonnale eraldatud vahendeid;
40. kutsub liikmesriike üles kahekordistama poliitikaalaseid jõupingutusi, et julgustada innovatsiooni nii keskmise suurusega ettevõtetes kui ka 20 miljonis Euroopa väikeettevõttes, mis on Euroopa majanduskasvu ja töökohtade loomisel esireas; peab VKEde parandatud juurdepääsu 7. teadusuuringute raamprogrammile oluliseks VKEde töökohtade loomise suutlikkuse tugevdamisel;
41. väljendab muret selle üle, et keskendutakse liialt teadmiste ja teadusuuringute tulutoovusele ning hoiatab ohu eest, et teostatakse ainult turustusvõimalustega kasumit maksimeerivad rakendusuuringuid;
42. rõhutab elanikkonna üldise haridustaseme ja kvalifikatsiooni tõstmise tähtsust, et edendada innovatsiooni ja tugevdada teadus- ja arendustegevust ning leiab, et selle saavutamiseks on oluline suurendada investeringuid haridusse, koolitusse ja elukestvasse õppesse; arvab, et tuleb tugevdada haridus- ja koolitussüsteemide kvaliteeti erinevatel eluetappidel ning hõlbustada juurdepääsu kõrgharidusele; rõhutab, et ettevõtted peaksid rohkem investeerima oma tööjõu koolitamisesse;
43. kutsub liikmesriike üles keskenduma eelkõige õpingute poolelijätmise probleemile algkooli- ja gümnaasiumiastmetes; leiab, et ELi koolist väljalangevuse määr (iga viies õpilane) on vastuvõetamatult kõrge; kutsub kevadist Euroopa Ülemkogu üles püstitama ambitsioonikat eesmärki vähendada seda määra poole võrra 2010. aastaks; tunneb muret selle üle, et komisjoni poolt järgmisele kevadisele Euroopa Ülemkogule esitatud ettepanekud sisaldavad konkreetseid eesmärke koolilõpetajatele töökohtade leidmiseks, et vähendada koolist väljalangevust;

Ühtse energiapoliitika suunas

44. on seisukohal, et energia ja energiaga varustamine on majandusarengu ja elanikkonna heaolu seisukohalt väga tähtsad; rõhutab, et energia on avalik hüve ja energiaga varustamine on avalik teenus; avaldab kahetsust selle üle, et riiklikud uuendusprogrammid ja iga-aastane eduaruanne peavad esmatähtsaks liikmesriikide poolt nõukogus kokku lepitud eesmärgi saavutamist, mis näeb ette energiaturu liberaliseerimise 2007. aastaks; tuletab meelde, et liberaliseerimine võib kaasa tuua hindade tõusu ja ohustada teenusega varustamist;
45. arvab, et liikmesriigid ja EL peavad tegema otsustavaid jõupingutusi selleks, et lõpetada nende sõltuvus fossiilkütusest ja pöörata vastupidiseks praegune mittesäästev suundumus;

rõhutab, et ökoloogiline ja sotsiaalne jätkusuutlikkus peab olema ELi ja liikmesriikide riiklike investeeringute kavade keskmeks; märgib, et investeeringud peaksid olema suunatud taastuva energia edendamisele, majanduskasvu lahtisidumisele energia kasutamise suurenemisest ja loodusvarade kasutamisest, energiatõhususe parandamisele ning energiasäästmise edendamisele üldise energiatarbimise taseme vähendamise kaudu; leiab, et kiire üleminek taastuvatele energialiikidele peaks olema Lissaboni strateegia keskmeks ning see peaks olema seitsmenda ühenduse teadusuuringute raamprogrammi üheks peamiseks prioriteediks;

46. arvab, et ühtne energiapoliitika on väga oluline säästva arengu jaoks, mis hõlmab tarbimise vähendamist, suurendatud tõhusust ja taastuvate energialiikide kasutamist; tõdeb, et uued lähenemisviisid energiakasutusele peaksid viima Euroopa praeguse energiatarbimise vähenemiseni umbes 20% võrra; seoses sellega arvab, et Euroopa Ülemkogu kevadisel kohtumisel toimuv energiaküsimusi käsitlev arutelu peaks viima konkreetsete meetmeteni energiasäästlikkuse ja vahendite tõhusama kasutamise valdkonnas ning edendama jätkuvalt taastuvate energialiikide kasutamist;
47. rõhutab seetõttu, et EL peaks investeerima märkimisväärseid vahendeid kõige tähtsamate energia säästmise võimaluste realiseerimiseks, luues sama-aegselt töökohti sektorites, kus saavutatakse lühikese aja jooksul kõige suurem sääst, eriti ehitussektor, mis tarbib üle 40% kogu EL-25s tarbitavast energiast;
48. on teadlik, et pikaajaline energiavarustuse kindlus ei ole võimalik taastuva energia kasutamisele ümber lülitumata ning kutsub üles tegema täiendavaid jõupingutusi selleks, et tagada taastuvate energiaallikate, taastuvatest energiaallikatest saadud elektrienergia, biokütuse ja energiatõhususe osas seatud eesmärkide saajaprotsendiline täitmine; kutsub liikmesriike ja komisjoni üles pakkuma stiimuleid ja investeerima taastuvatesse energialiikidesse, et täita ja ületada taastuvate energialiikide osas püstitatud eesmärgid;
49. arvab, et võitlus kliimamuutusega loob majanduslikke ja sotsiaalseid võimalusi, mis võivad toetada säästva arengu strateegiat; juhib tähelepanu vajadusele kehtestada õiguslikult siduvad kasvuhoonegaaside koguse vähendamise eesmärgid; nõuab tungivalt, et komisjon paneks rõhku kliima kaitsmise vajadusele, kui ta peab dialooge rahvusvaheliste partneritega, eriti Ameerika Ühendriikidega, ning rõhutaks, et suhted ELi ja kolmandate riikide vahel ei saa jääda kahjustamata, kui selles küsimuses ei võeta konstruktiivset seisukohta;
50. rõhutab olemasolevaid võimalusi alternatiivide kasutamiseks ning energia, keskkonna ja põllumajanduse seostamiseks säästva arengu raames nii, et see oleks võimalikult kasulik kodanikele, nende elukvaliteedile ning asjaomastele majandussektoritele; arvab siiski, et toiduks kasutatavate põllukultuuride ja energeetiliste põllukultuuride vahel tuleks saavutada sobiv tasakaal, et tagada toiduainete sõltumatus ja toiduainetega kindlustatus;

*

* *

51. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.